

ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਜੇ

ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

1993 ਦਾ CWP ਨੰ. 16035

5 ਦਸੰਬਰ, 2007

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ. 226—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ (ਰਿਆਇਤ) ਨਿਯਮ, 1965 — ਆਰ.ਐੱਲ.4— ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਦਾਅਵਾ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਏਅਰ ਫੋਰਸ ਵਿਚ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ— ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ—ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਲਾਭ - RI. 1965 ਦੇ 4 ਨਿਯਮ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ - 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੌਰਾਨ ਪੀ ਆਈ ਟਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼- ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਕੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪਹਿਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। 6 ਜੂਨ, 2006 ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ (ਰਿਆਇਤ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, 1965

(ਪਰਾ ੬)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਰਵੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀ .

ਐਸ.ਐਸ ਸਾਹੂ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ , ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਹੈ। ਉਹ 2 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 31 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਤੋਂ ਕਾਰਪੋਰਲ ਵਜੋਂ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡੀਜ਼ਲ ਪੰਪ ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਫਰਵਰੀ, 1982 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 29 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ (ਰਿਆਇਤ), ਨਿਯਮ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੌਰਾਨ, ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 2 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਗਿਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਲਈ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। , ਵਾਧੇ ਵੱਲ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। , ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ 6 ਜੂਨ, 2006 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੈਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, 6 ਜੂਨ, 2006 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬੇਕਾਰ, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਸਦੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ, ਵਾਧੇ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਤਰੱਕੀ, ਸਟੈਪ-ਅੱਪ ਇਨਕਰੀਮੈਂਟ ਆਦਿ ਲਈ। 6 ਜੂਨ, 2006 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਓਰੀਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ P-9)।

(2) ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਤੋਂ 31 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਤੱਕ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡੀਜ਼ਲ ਪੰਪ ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਤੋਂ 9 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਤੱਕ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ, 3 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਤੋਂ 3 ਜੁਲਾਈ, 1977। ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੰਗ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੀ ਆਈ ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਲਈ, ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਵਾਧੇ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਤੋਂ 9 ਜਨਵਰੀ, 1968। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , - 6 ਜੂਨ, 2006 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 6 ਜੂਨ, 2006 ਦਾ ਹੁਕਮ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-9) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਕਾਨੂੰਨੀ, ਵੈਧ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਬਚੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਗਲਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ, ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ। 6 ਜੂਨ, 2006 (ਅਨੋਕਚਰ ਪੀ-9) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੀ. ਆਈ. ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 2 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਤੋਂ 9 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਤੱਕ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਇਨਕਰੀਮੈਂਟ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੰਗ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ (ਰਿਆਇਤ) ਨਿਯਮ, 1965 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(5) “ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 4, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

“4. ਵਾਧਾ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ:-

ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਵਾਧੇ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:-

(1) ਵਾਧਾ। - ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਫੌਜੀ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(I) 1997 (3) ਆਰਐਸਜੇ 464

ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਾਧੇ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਕਰੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਨਿਯਮ 3.9, 3.10 ਅਤੇ 3.11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਰਿਆਇਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਤੇ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(II) ਸੀਨੀਆਰਤਾ। - ਕਲਾਜ਼ (i) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੇ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(6) ਜੰਗ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ *ibid* ਦਾ ਨਿਯਮ 2, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਸਿਰਫ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ, ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਵਾਧੇ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ, ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। . ਜੰਗ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੌਰਾਨ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਤੋਂ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1993 ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ 29 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। . ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। 6 ਜੂਨ, 2006 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਪਹਿਲੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। , ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੰਗ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, p I ਐਡੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ, ਅਤੇ 6 ਜੂਨ, 2006 ਦਾ ਆਰਡਰ (ਅਨੇਕਚਰ P-9) ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, 2 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਤੋਂ 9 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਤੱਕ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੀ

ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਿਸੇ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਮਹਿਤਾਬ ਐਸ. ਜੀ. ਯੂ. ਆਈ. ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ, ਜੇ. ਜੇ

ਸੰਜੀਵ ਭਸੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਆਰ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

Crl. 2001 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 364/DB

19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 186 ਬੀ - ਐੱਸ. 302/34,498-ਏ ਅਤੇ 406—ਵਿਆਹ ਦੇ ਲਗਭਗ 2 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦਾਜ ਦੀ ਮੌਤ—ਲਟਕਣ ਅਤੇ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ—ਪੇਟ 'ਚ ਆਰਗੈਨੋਫੋਸਫੋਰਸ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ — ਗਵਾਹ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ 'ਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੁਦ ਦੀ ਲਿਖਤ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਢੰਗਾਂ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ- ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਹੁਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਦੋਵੇਂ ਵਕੀਲਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਾ ਕਰੇ—ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਸਹੁਰੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਗਈ— ਪਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਐੱਸ. ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। 302 ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 10 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।